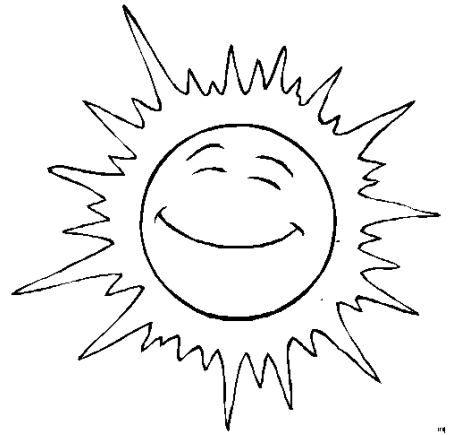

Slunce vyhouplo se nahoru

Slunce vyhouplo se nahoru
ozářilo cestu k táboru
rosa už se třpytí na pavoučí síti
šumí větve na boru hej rup!
rosa už se třpytí na pavoučí síti
šumí větve na boru!

Jak je krásná naše Česká zem
předrahá a milá tolik všem
tábor pod nebesy, skrytý mezi lesy
je nám toho dokladem hej rup!
tábor pod nebesy, skrytý mezi lesy
je nám toho dokladem!

Ten, kdo má svou zemi tolik rád
na cestu se s námi musí dát
ať velký či malý, ranec svůj si sbalí
půjde s námi putovat hej rup!
ať velký či malý, ranec svůj si sbalí
půjde s námi putovat!

Samota

Do tváře čas mi hlubokou brázdu
samotou vyrejšval,
tělo je rozeschlej prám, když pluješ
stále jen sám, co je ti platný, že jsi kapitán.

Do zrzavejch strun svýho banja dávno už jsem
nezahrál,
že jsem byl stále jen sám, v srdci mám nejeden šrám,
život je tvrdej, i když jsi kapitán.

®: A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví,
jak máš žít, abys byl milován,
a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový
za tebe sní kapitán Korkorán.

Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a
údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál, mi nikdo nepoví.

V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem
prodělal,
já jenom samotu znám, tak, sakra, co dělat mám,
abych měl jednou na pořádněj flám.

Kometa

Spatřil jsem kometu oblohou letěla
chtěl jsem jí zazpívat ona mi zmizela
zmizela jako laň u lesa v remízku
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem
až příště přiletí my už tu nebudem
my už tu nebudem ach pýcho marnivá
spatřil jsem kometu chtěl jsem jí zazpívat

O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
a o všech lidech co kdy žili na téhle planetě

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny
pan Kepler rozepsal nebeské zákony
hledal až našel v hvězdářských triedrech
tajemství která teď neseme na bedrech

Velká a odvěká tajemství přírody
že jenom z člověka člověk se narodí
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
krev našich nadějí vesmírem putuje

Spatřil jsem kometu byla jak reliéf
zpod rukou umělce který už nežije
šplhal jsem do nebe chtěl jsem ji osahat
marnost mě vysvlékla celého donaha

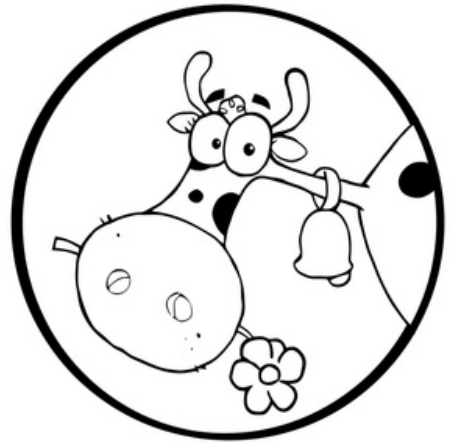
Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem hleděl jsem nahoru
až příště přiletí ach pýcho marnivá
my už tu nebudem ale jiný jí zazpívá

O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
bude to písnička o nás a kometě

Hlídač krav

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam
pam padádadadam pádadadam padádadam
Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam
pam padádadadam pádadadam padádadam

Když jsem byl malý říkali mi naši:
Dobře se uč a jez chytrou kaši.
Až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor, si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu.
Já jim ale na to řek: „Chci být hlídačem krav.“

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.

Zpívat si:

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam padádadadam
pádadadam padádadam

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

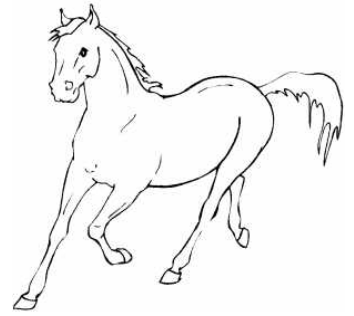
Ted' už jsem starší a vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím.
A když je mi velmi smutno lehnu do mokré trávy.
S nohama křížem, a rukama za hlavou,
kukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí,
moje strakaté krávy.

R:

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam
padádadadam pádadadam padádadam padadadadam pádadadadam

Divoké koně

Já viděl divoké koně, běželi soumrakem,
Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor

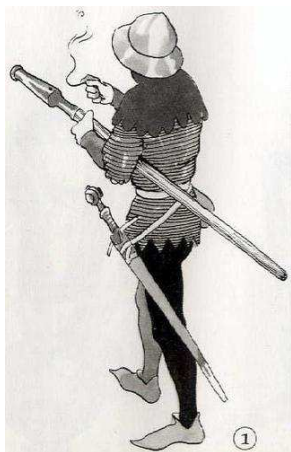
Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touhu ještě neumírej, sil máme dost

V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera

Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků

chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na
návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád

Já viděl divoké koně....

Husita

1. /: Pásával jsem koně u nás ve dvoře,
ale už je nepasu, :/
chudák, ten je dole, a pán nahoře,
všeho jenom do času, jó, všeho jenom do
času.

2. /: Máma ušila mi režnou kytlici,
padla mi jak ulitá, :/
táta vytáh ze stodoly sudlici:
ted' jseš, chlapče, husita, jó, ted' jseš, chlapče,
husita.

R: /: Hejtman volá:" Do zbraně,
bijte pány, hr na ně!" :/
a mně srdce buší, lásce dal jsem duši, jen ať s námi
zůstane.

3. /: U města Tachova stojí křižáci,
leskne se jim brnění, :/
sudlice je těžká, já se potácím,
dvakrát dobře mi není, jó, dvakrát dobře mi není.

4. /: Tolik hezkejch holek chodí po světě,
já žádnou neměl pro sebe, :/
tak si říkám: chlapče, křižák bodne tě,
čistej půjdeš do nebe, jó, čistej půjdeš do nebe.

R:

5. /: Na vozové hradbě stojí Marie,
mává na mě zdaleka, :/
křižáci, kdo na ni sáhne, mordyje,
ten se pomsty dočeká, jó, ten se pomsty dočeká.

6. /: Chtěl jsem jí dát pusu tam, co je ten keř,
řekla:"To se nedělá," :/
když mě nezabijou, to mi, holka, věř,
budeš moje docela, jó, budeš moje docela.

R:

7. /: Už se na nás ženou křižáci smělí,
zlaté kříže na krku, :/
jen co uslyšeli, jak jsme zapěli,
zpět se ženou v úprku, jó, zpět se ženou v úprku.

8. V trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Anglie,
v trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Itálie,
tam v tý trávě zítra budeme se mít
já a moje Marie, jó,
ať miluje, kdo žije, jó,
ať žije historie!

Elektrický valčík

1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou
hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou,
nebylo to posvícení, nebyla to neděle,
v naší obci mezi kopci plnily se korbele.

R: Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický
proud,
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický
proud,
střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
střídavý, střídavý, zkrátka elektrický proud.

A nyní, kdo tu všechno byl: okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor, poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy, zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky, početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru sedláka Krušiny, dále krojované družiny, alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi, na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.

R:

2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je
psáno:

tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.

R:

Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků: vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté: od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty, odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva, při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu, kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane, kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky. Do každé rodiny elektrické hodiny!

R:

Marnivá sestřenice

Měla vlasy samou loknu, jé-jé-je,
ráno přistoupila k oknu, jé-jé-je,
vlasy samou loknu měla a na nic
víc nemyslela, a na nic víc
nemyslela, jé –jé - jé.

Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé, že si vlasy
kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad
plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.

Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé, tím pádem je
konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou
loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.

O vlasy už nestará se, jé-je-jé, a diví se světa
kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

Blues folsomské věznice

Můj děda bejval blázen, texaskej
ahasver, a na půdě nám po něm zůstal
ošoupanej kvér, ten kvér obdivovali všichni
kámoši z okolí a máma mi říkala: "Nehraj si s tou
pistolí!"

Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap
all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie
and Clyde.

Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak
čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

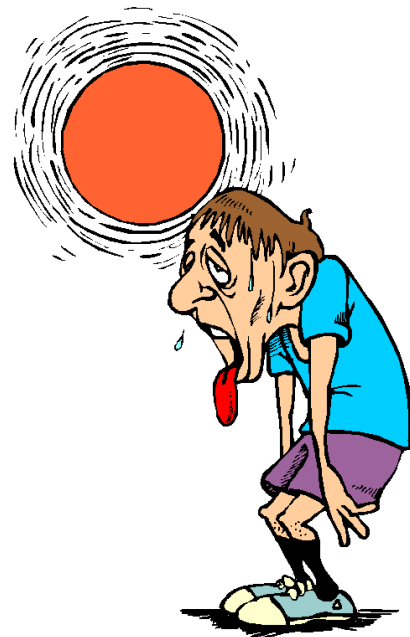
Ted' okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou
holkou!",
a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Když je v Praze hic

Když je v Praze abnormální hic,
chodím k vodě až do Měchenic,
Měchenická plovárna má krásné
okolí, ještě krásnější než bazén v
Praze 4 Podolí.

Má milá tam se mnou chodívá,
chleba s máslem sebou nosívá,
a když se jí šipka zdaří úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.

Když je v Praze abnormální mráz, do Měchenic
táhne mě to zas,
do prázdného bazénu tam s milou chodíme, na
betonu někde na dně do očí si hledíme,
Neplavou tam žádné rybičky, dáváme si sladké
hubičky,
má milá je v dobré míře, úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.

Pod dubem

R: Pod dubem, za dubem,
tam si na tě počíháme,
Pod dubem, za dubem,
tam tě oškubem.

Loupežníci z povolání
to jsou páni, to jsou páni.
Loupežníci z profese
nejlepší jsou v okrese.
My řekneme ruce vzhůru
a hned máme peněz fůru,
žádné jiné řemeslo
nikdy tolik neneslo.

R:

Hloupý koupí, chytrák loupí,
dej sem cukr, dej sem kroupy.
Sed' formánku na houni,
přepadli tě vrahouni.
Loupežník je nesmlouvavý,
loupení ho strašně baví,
co šlohe, to nevydá,
jelikož je nelida.

R:

Ukolébavka

Den už se zešeřil
už jste si dost užili
tak hajdy do peřin
a ne abyste tam moc řádili
zítra je taky den
slunko mi to dneska slíbilo
přejte si hezký sen
a kéž by se vám to splnilo
na na na na na na
aby hůř nebylo
to by nám stačilo

Hajduly dajduly
aby víčka sklapnuly
hajduly dajdy
každý svou peřinu najdi
hajajajajajajaja
Kuba Lenka máma a já
zítra dřív než slunce začne hřát
dobrou noc a spát

V noci někdy chodí strach
a srdce náhle dělá buch buchy
nebojte já spím na dosah
když mě zavoláte zbiju zlé duchy
zítra je taky den
slunko mi to dneska slíbilo
přejte si hezký sen
a kéž by vám to splnilo
aby hůř nebylo
to by nám stačilo

Hajduly dajduly ...

Barbora píše z Tábora

Maminko, tatínku,
posílám Vám vzpomínku
z letního tábora,
jistě víte, že Vám píše
Vaše dcera Barbora.

Strava se nedá jíst,
dneska byl jen zelný list.
Polívka studená,
co v ni plavou místo nudli
číslice a písmena.

Myslela jsem prostě, že
budou různé soutěže,
slíbili bojovku,
pak jsme hráli vybíjendu,
na ovce a na schovku.

Štefan, hlavní vedoucí,
chodí s naší vedoucí,
která je příšera,
scházejí se, líbají se
u totemu za šera.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Stýv.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebud' nesmělý,
líbej mě, Stýve.

Závěrem dopisu
ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí

je tlustá jak dvě
normální
oddílové vedoucí.

Když běží po lese,
všechno na ní třese se.
Užívá make-upu,
co na ní ten Štefan vidí,
to já prostě nechápu.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Stýv.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebud' nesmělý,
líbej mě, Stýve.

P.S. je tady ještě
Pošlete dvě tři sta,
jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku,
máme v plánu zastavit se
v jítexovém středisku.
když jsme se koupali
všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná
v jednodílných plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila,
nenarodila dřív?

Severní vítr

Jdu s děravou patou,
mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Hlava mě pálí
a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí,
tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě
sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

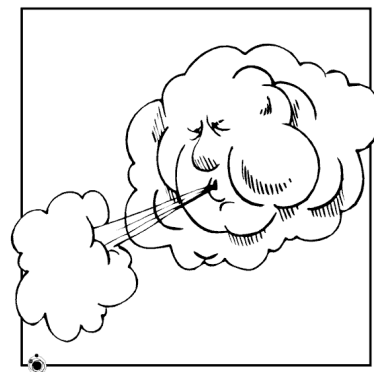
R:

Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem
a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu,
už větrí, že kopu
svůj hrob, a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek
a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R:

Pijte vodu

R: Pijte vodu , pijte pitnou vodu,
pijte vodu a nepijte rum!
Pijte vodu , pijte pitnou vodu,
pijte vodu a nepijte rum!

Jeden Smutný ajzboznák
pil na pátém nástupišti ajerkoňak,
huba se mu slepila
a diesellokomotiva ho zabila!

R:

V rodině u Becherů
pijou becherovku přímo ze džberů,
proto všichni Becheři
mají trable se játrama a s páteří.

R:

Pil som vodu značky Gorbačov
a potom povedal som všetko a voľačo,
vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem chlórované patoky.

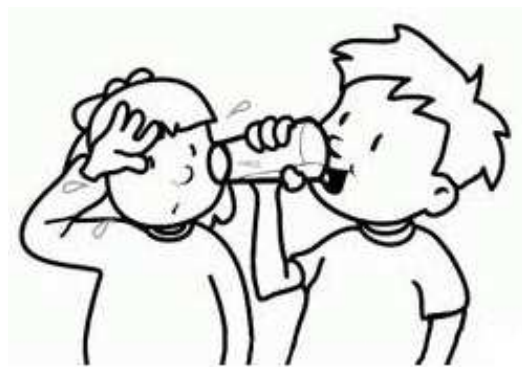
R:

Jesteśmy chłopcy z Warszawy,
chodime pociągem za robotu do Ostravy,
cztery litry wudky i mnusztwo piw,
bardzo fajny kolektiw.

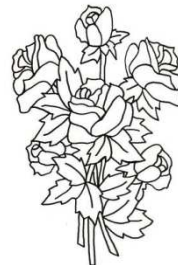
R:

Jedna paní v Americe
ztrapnila se převelice,
vypila na ex rum,
poblila jim bílý dům.

R:

Růže z Texasu

Jedu vám večer stezkou, dát koňům k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít.
Má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
znám plno hezkejš ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

Ref:

Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
Ať máš kolťák nízko u pasu, ať si třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým,
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabád, že půjdu s ní a rád,
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

Ref:

Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl,
a dole teklo riogrande, po něm měsíc plúl.
Když si to v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
ona byla milá štíhlá rovná zkrátka ako-ráth.

Ref:

Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít,
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si jí vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
pořád v duši hladím tuhle růži voňavou.

Lod' John B

Už vyplouvá lod' "John B",
už vyplouvá lod' "John B",
okamžik malý jen,
hned poplujem dál.

R: Tak nechte mě plout,
tak nechte mě plout,
sil už málo mám,
tak nechte mě plout.

Nejdřív jsem se napil,
na zdraví všem připil,
vím, že cesta má
konec už má.

R:
Sklenici svou dopil,
za krátko u mě byl,
okovy na ruce dal
a pistole vzal

R:
Šerif John Stone,
šerif John Stone,
moji svobodu vzal
šerif John Stone.

Kdyby se v komnatách

K životu na zámku
mám jednu poznámku
Je tu neveselo, je tu truchlivo
V ostatních královstvích
nezní tak málo smích
Není neveselo, není truchlivo

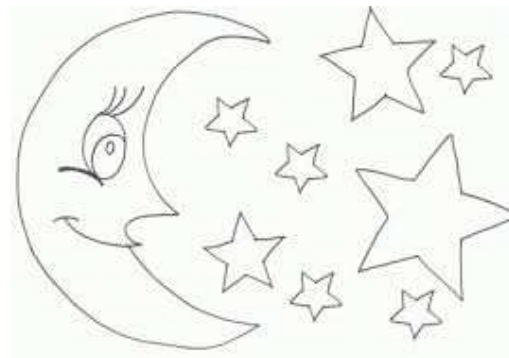
Kdyby se v komnatách
běhoun jak hrom natáh
A na něm akrobati začali kejklovati
Kdyby nám v paláci pištěli dudáci
To by se krásně žilo, to by byl ráj

Kde není muzika, tam srdce utichá
Tam je neveselo, tam je truchlivo
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry
Kde není neveselo, žádné truchlivo

Kdyby se v komnatách ...

Hvězdy nad hlavou

Hvězdy nad Prahou
Zpívaj píseň houpavou
Noc se blíží
Ale není tu čeho se bát
Na chodníky padnul stín
Děti šly spát do peřin
Dobrou noc a hezký sny
I my půjdeme spát

R: Povídej, přeháněj, vyprávěj, co by si rád
Všechny přání, co tě jen ve snu napadnou
Povídej, přeháněj, cokoli můžeš si přát
A tvý přání se ti vyplní najednou

Hvězdy nad hlavou
Zpívaj píseň houpavou
Oči se klíží
A já bych ti přál
Ať ke hvězdám doletí
Ty tvý přání tříletý, ať ti vydrží
A tím líp, čím dál.

A ty se mě najednou ptáš, jaký sny, ty, tati máš
Najednou se nějak nemůžu rozpomenout
Víš, já ti neodpovím, ale jediný, co vlastně vím
Všechny jsem zapomněl jen a jen svojí vinou

R:

Povídej, přeháněj, vyprávěj, co by si rád
Všechny přání, co tě jen ve snu napadnou
Povídej, přeháněj, cokoli můžeš si přát
A tvý přání se ti vyplní najednou, a tvý přání
se ti vyplní najednou, a tvý přání se ti vyplní najednou...
Zítra je taky den
Přeju ti jen ten nejkrásnější sen

Tramp

Poněvadž nemám kanady
a neznám písň z pamp, hóhóhó, a neznám
písň z pamp
vyloučili mě z osady
že prý jsem houby tramp, hóhóhó, že prý
sem houby tramp

Napsali si do cancáků
jen ať to každý ví, hóhóhó, jen ať jen to
každý ví
Vyloučený z řad čundráků
ten frajer libový, hóhóhó, ten frajer libový

Já jsem ostuda traperů
já mám rád operu
já mám rád jazz-rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům jsem říkal Ba ne pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu

Povídal mi frajer Joe
jen žádný legrácky, hóhóhó, jen žádný
legrácky
jinak chytneš na bendžo
čestný čundrácký, hóhóhó, čestný
čundrácký

A prý se můžu vrátit zpět
až dám se do cajku, hóhóhó, až dám se do
cajku
a odříkám jim nazpaměť
akordy na Vlajku, hóhóhó,
akordy na vlajku

Já jsem ostuda traperů já mám rád operu
já mám rád folk-rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům jsem říkal Ba ne pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu

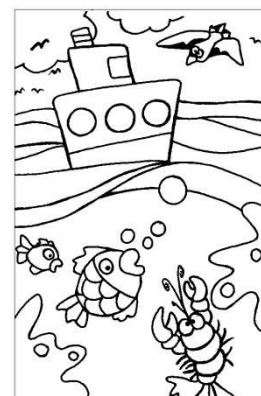
Tak teď chodím po světě
a mám zaracha, hóhóhó, a mám zaracha
na vandr chodím k Markétě
a dávám si bacha, hóhóhó, a dávám si
bacha

Dokud se trampské úřady
nepoučí z chyb, hóhóhó, nepoučí z chyb
zpívám si to svý nevadí
a zase bude líp, hóhóhó, a zase bude líp

Já jsem ostuda traperů
já mám rád operu
já mám rád rock-rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům jsem říkal Ba ne pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu
v tempu

V moři je místa dost

V moři je místa dost
v moři je místa dost
v moři je místa
místa ach místa
v moři je místa dost

Podmořský koník kluše s nákladem mořské pěny
cesta je velmi mokrá a on je unavený
za první vlnou vlevo okolo mořských patníků
napravo v Golfském proudu už vidí Afriku

V moři je místa dost ...

V chaluhách pod hladinou perou se chobotnice
na každém chapadle boxerská rukavice
perou se perou se vstávají padají
a všechny ryby kolem ploutvema tleskají

V moři je místa dost ...

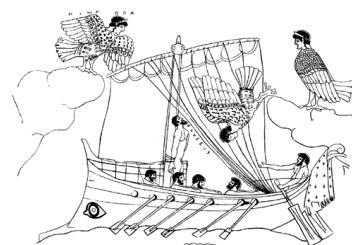
Medúzy průhledné jak výkladní skříň
čím blíže jsou k hladině tím vidět jsou méně
na vlnách houpají se a když je nikdo nevidí
šťouchají do lehátek strkají do lidí

V moři je místa dost ...

Rejnoci placatí jak kuchyňské utěrky
šestého každý měsíc dobijou baterky
na mořských křižovatkách blikají světla
aby se nesrazily ryby s rybama

V moři je místa dost ...

Odysseus

Na pobřeží ohně hoří, propluli jsme sedm moří,
na cestách nás chránil Zeus, vracím se jak Odysseus.

Na těle mám nejeden šrám, vyplul jsem a nevěděl kam,
chleba jedl a vodu pil, s obry jsem se udatně bil.

Devětkrát jsme ztroskotali, deset bouří překonali,
obepluli světa kouty, porvali se s lidožrouty.

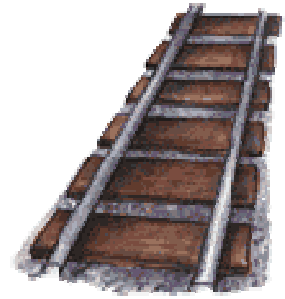
Někdy bylo hůře a někdy snáz, ale hlasy Sirén nesvedly nás,
a když vítr hnal nás do záhuby, zpívali jsme z podpalubí.

A když se nám utrhl kýl, když nám jenom jeden stožár zbyl,
nahlas předčítal jsem klukům z knížky Staré řecké báje od Petišky.

Neboť tam to všechno napsáno jest, jak se muži vracejí z cest,
orvaní a bez knoflíků, banda věčných námořníků.

Nana na na na na na, orvaní a bez knoflíků, banda věčných
námořníků

Rosa na kolejích

Tak jako jazyk stále naráží
na vylomený zub.
Tak se vracím
k svému nádraží
abych šel zas dál.
Přede mnou
stíny se plouží
a nad krajinou krouží
podivnej pták,
pták nebo mrak.

Tak do toho šlápní
ať vidíš kousek světa.
Vzít do dlaně dálku
zase jednou zkus.
Telegrafní dráty
hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý
monotónní blues.

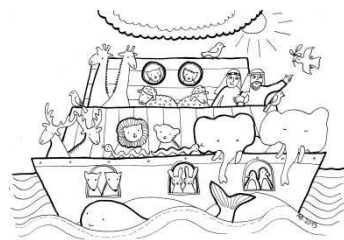
Je ráno, je ráno.
Nohama stíráš rosu na
kolejích.

Pajda dobře hlídá pocestný
co se nocí toulaj.
Co si radši počkej až se stmí
a pak šlapou dál.
Po kolejích, táhnou bosí
a na špagátku nosí
celej svůj dům - deku a rum.

Tak do toho šlápní
ať vidíš kousek světa.
Vzít do dlaní dálku
zase jednou zkus.
Telegrafní dráty
hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý
monotónní blues.

Je ráno, je ráno.
Nohama stíráš rosu na
kolejích.
Nohama stíráš rosu na
kolejích.

Stará archa

R: [: Já mám kocábku náram,
náram, náram,
kocábku náram, náramnou. :]
R:

3. Kázal jim naložiti ptáky, savce,
kocábku náram, náramnou,
ryby nechte, zachrání se samy
hladce,
kocábku náram, náramnou.

1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
kocábku náram, náramnou,

R:
*:
R:

Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
kocábku náram, náramnou.

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla,
vesla,
kocábku náram, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram, náramnou.

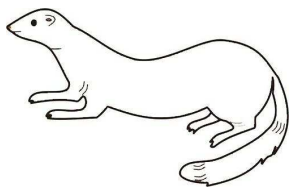
*: Archa má cíl, já, archa má směr,
já,
plaví se k Araratu na sever.

R:

5. Na břehu pak vyložili náklad
celý,
kocábku náram, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram, náramnou.

2. Šem, Ham a Jafet byli bratři
rodní,
kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram, náramnou.

R:
*:
R:

Dravci

Volala la-
volala la-
volala lasička na sýčka,
aby jí dal kousek masíčka,
sýček však zahoukal ále
a letěl s masíčkem dále.

Volala lasička na sýčka,
aby jí dal kousek masíčka,
sýček však zahoukal ále
a letěl s masíčkem dále.

Dravec dravci nepomůže,
to ho radši svlíkne z kůže,
má to psáno v genech,
nikomu nic nenech.

Dravec dravci nepomůže,
to ho radši svlíkne z kůže,
má to psáno v genech,
nikomu nic nenech.

Sýček byl návštěvou u družky
cestou mu nastydly průdušky,
nemohl loviti masíčka,
ptal se, zda pomůže lasička.

Sýček byl návštěvou u družky
cestou mu nastydly průdušky,
nemohl loviti masíčka,
ptal se, zda pomůže lasička.

Dravec dravci nepomůže,
to ho radši svlíkne z kůže,
má to psáno v genech,

nikomu nic nenech.

Dravec dravci nepomůže,
to ho radši svlíkne z kůže,
má to psáno v genech,
nikomu nic nenech

Neopouštěj

Neopouštěj staré známe pro nové,
zvláště, když jsou momentálně v nouzi,
možná mají paměť, jako slonové,
každé ráno tesknouta je vzbouzí.

Neopouštěj staré věci pro nové,
i když barva šediví a prýská,
byly kdysi lesklé, byli chromové
a teď se jim na smetišti stýská.

Dneska jsi tak úspěšný a nemáš strach,
žádný hřebík netlačí tě v botě,
zítra budeš opuštěný starý brach,
zítra budeš úspěšný kůl v plotě.

Neopouštěj staré známe pro nové,
nebuď na ně zčistajasna drzý,
možná mají paměť, jako slonové,
možná je to nadosmrtní mrzí.